

Rectoria del Cint.

L'Espunyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A la zona de Cint
Emplaçament A la C-26 agafar el trencall de Capolat, seguir menys de 2 km i prendre el trencall de la dreta.

Coordenades:

Latitud: 42.06322
Longitud: 1.72704
UTM Est (X): 394680
UTM Nord (Y): 4657579

Classificació

Número de fitxa 08078 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA NÚM. 3296
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal, 25280 Solsona.
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: ds., 05/06/2010 - 02:00

Descripció

La Rectoria del Cint està situada al cim d'un morral que s'aixeca a les falces del Cingles de Taravil, quedant en una zona elevada amb àmplies vistes cap a l'est, sud i oest. La casa està adossada a l'església en el seu extrem de ponent. Presenta una planta lleugerament irregular, consta de planta baixa, primera i sotacoberta, i té teulada a dos vessants amb el carener orientat est-oest, amb disposició paral·lela a l'actual façana principal que obra cap al nord-est. La casa està bastida en diferents fases constructives; tot i les diferències d'acabat del parament, en conjunt, els murs són formats per un paredat de carreus desbastats i algunes pedres irregulars en mides i formes (l'aparell presenta material més irregular en les fases més modernes), i la superfície corresponen a la planta primera i sotacoberta del mur sud-oest és arrebossat amb ciment, les cantoneres són formades per carreus desbastats, que són més grans a les fases més tardanes. Exteriorment, únicament podem distingir una primera estructura més petita que sembla que inicialment no estava unida a l'església, almenys pel costat nord-est, i que també era més petita pel costat sud-oest, tenia menys llargada; així, posteriorment, aquesta primera estructura es va ampliar fins a l'església en l'extrem nord-est, potser coincidint amb algunes de les obres de reforma i ampliació del temple i al segle XVIII es va ampliar la casa pel costat sud-oest, tot construint una nova façana en aquest costat. La porta d'accés és al mur nord-est, és una obertura amb llinda plana monolítica i carreus als muntants, tot en pedra ben tallada i polida i amb els angles treballats en bisell; en aquesta façana podem veure les restes d'una altra obertura tapiada també de muntants de carreus i que no conserva la llinda. La majoria de finestres mostren el mateix estil i acabat que la porta d'accés, amb llinda plana monolítica, carreus als brancals i ampit també de pedra, alguns sobresortit i motllurat, i la majoria amb els angles en bisell; trobem diverses dates incises en llindes, a la façana nord-est hi ha la data 1638, a la façana de ponent 1640 i a l'extrem sud d'aquesta mateixa façana 1717 (corresponent ja a l'ampliació de la façana sud-oest) i a la façana de llevant, a la llinda del balcó, posa "PUIG 1642". També trobem altres obertures senzilles, sense cap tipus d'element arquitectònic destacable, una és feta amb contorn de maó massís vist, i diverses són modificades. A la façana sud-oest, la majoria de finestres són senzilles i resultat d'alguna modificació contemporània; a la planta baixa d'aquest cos, en el costat de ponent i en el de llevant, trobem una obertura tapiada en cada cas (una té una petita finestra), és en arc de mig punt fet amb lloses i muntant de carreus, i una altra obertura similar a aquestes, però en el costat sud, aquesta també és tapiada i en el cegat s'hi van formar dues petites finestretes. Al costat sud hi ha adossat un petit cos sobresortit que a planta primera forma una terrassa. Al costat de llevant part del mur és el mateix de l'església, de fet l'espadanya del temple queda en part com incorporada a la mateixa casa. A la part posterior, a pocs metres pel costat nord hi ha les restes dels murs d'un paller avui en procés d'enrunament.

Història

La masia presenta una actuació molt important duta a terme al segle XVII, tot i que sembla que es realitza sobre una estructura de cronologia anterior. Al segle XVIII s'hi va construir una nova façana al costat més sud, segurament a mode de galeria, la qual també ha tingut modificacions posteriors.

El lloc del Cint consta documentat junt amb el Sisquer, Castelltort, Tentellatge, la Selva, la Mora, Travil, Terrers i la Pedra, com un dels primers llocs repoblats per Guifré el Pelós, entre els anys 872 i 878; a més també forma part dels llocs objecte de la reorganització parroquial realitzada pel bisbe d'Urgell Galderic, actuació que li va permetre obtenir drets en aquest indret. Posteriorment, el comte Sunifred II d'Urgell prengué els drets, els quals foren reclamats pel bisbe Guisard II d'Urgell el 948. Consta que la parròquia del Cint va tenir un paper molt important en la constitució i formació del monestir de Sant Llorenç de Morunys; va ser el prevere que estava al capdavant de la parròquia del Cint, Sciendiscler, que per ordre del bisbe Radulf d'Urgell va substituir el primer abat del monestir.

L'església és un temple amb alguns testimonis de l'estructura romànica però amb importants modificacions realitzades al segle XVII i XVIII, període en que també s'actuà en l'estructura de la masia.

Són molt poques les notícies documentals referides a la casa pròpiament. En el fogatge de 1553 corresponen

a l'apartat de "Castell Cera, Capolat, Lo Cint i Parrochias Abjacentes" hi figura "Lo vicari del Sint te arrendat".

En el llibre "Registro de las casas de campo de cada distrito y los aforados de guerra. nº63. 1856 nº 32" (ACBR), hi figura la referència Cint que hem de pensar que es correspon amb la rectoria. En el document de Compliment Pasqual de la parròquia del Cint de l'any 1886 hi figura la Rectoria amb Rt. Anton i Antonia Comes.

Al segle XIX la masia actuava com a centre del petit municipi independent.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Arquitectònic, núm. 3296, Generalitat de Catalunya.

SERRA, Rosa. (et al.) (1991). Guia d'Art del Berguedà. Ed. Consell Comarcal del Berguedà Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà, Berga.

VVAA. (1985:59): "Catalunya Romànica. XII. El Berguedà", Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

VV.AA. (1994). "Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà", vol.5, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

